

40 Andragender, som er den første Afdeling af de Andragender, som ville komme frem i denne Samling, saa ville De se, at kun et lille Antal er henvist, nemlig kun 5. Derom vil de finde Oplysninger ved at se Begrunderserne under Andragenderne under Nr. 1 og 8. Det har nemlig været Meningen i Finantsubvalget og det have vi været enige om, at om alle de Andragender, som findes i denne Afdeling, og som angaa Understøttelser til Jernbanefunktionærer og deres Efterladte, gjøre vi foreløbig ingen Indstilling. Da jo Sagen angaaende Jernbanerne og Jernbanepersonalets Lønningsforhold findes i Udvalg her, saa har man ment, at man i det Mindste ikke nu vilde røre ved denne Sag; om vi muligvis ville røre ved den ved næste Afdeling, kan jeg ingen Mening have om i Dag. Men, som sagt, vi have foreløbig anset det for rigtigst at styde disse Andragender ud og hverken sige ja eller nei, hverken raade fra eller til. En anden Række Sager, som har vakt megen Interesse her i Thinget, angaar Invaliderne. Der er jo Forholdet det, at den høitæredede Finantsminister har indbragt et Lovforslag angaaende Invaliderne, som, hvis det bliver til Lov, vil blive til Held og Gavn for Andragerne her og ogsaa for Andre; men det har ført til, at vi mene om alle de Invalidforsørgelsesandragender, som findes i denne Afdeling, foreløbig at burde give den Erklæring at: „Forinden det Folkethinget forelagte Lovforslag om Invalidforsørgelse har fundet sin Afgjørelse, gjør Udvalget ingen Indstilling angaaende dette og lignende Andragender.“ De Herrer, som interessere sig for denne Sag, og de, som have indbragt Andragender fra Invalid, ville altsaa vide, at vor Mening ikke er, at vi ikke ville gjøre Noget derved, men at vi blot foreløbig ville afvente Lovens Bedtægtelse. Hvad Resultatet end bliver af denne Lov, saa antager jeg, at vi til næste Afdeling let kunne blive færdig med de fleste af disse Andragender. Jeg frygter for, at hvis vi ikke blive enige om denne Lov, saa er der kun Lidet Haab for de fleste af disse Andragender; men foreløbig have vi uden hverken at anbefale eller misrekommandere dem henlagt dem med den Motivering, som findes under Nr. 8. Endnu skal jeg, ligesom tidligere Ordførere her i Udvalget have gjort det — og jeg ogsaa — gjøre opmærksom paa, at der er visse Former, som maa tagttages, for at vedkommende Andragende kan nyde Fremme og vedkommende Person faae Nytte deraf. Den væsentligste af disse Former er, at vi ingen Indstilling gjøre fra Finantsubvalgets Side, forinden vi have hørt Ministrenes Mening eller vide, at de af egen Drift Intet

ville gjøre ved Sagen, og derfor skal jeg henstille til de ærede Medlemmer, da det jo ved Grundloven er bestemt, at ingen Andragender kunne indbringes uden ved et Medlem, at de gjøre de Folk den bedste Tjeneste ved at undersøge, om de have bragt deres Andragende gjennem de behørigke Stadier, inden de komme med dem til Finantsubvalget. Ellers bliver Resultatet det, at en halv og hel Samling kan gaa hen, inden de faae deres Andragende frem. Derfor vil jeg gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at Andragendet maa have været hos vedkommende Minister og faaet Afslag der, ellers vil der næppe blive taget Hensyn til det. Det er blot disse Bemærkninger, jeg vil tillade mig at forudsikke. Det Andragende, vi nu skulle behandle, er det, som er henvist til Kultusministerens Overbetjelse. Det er Andragendet under Nr. 38. Angaaende dette skal jeg gjøre opmærksom paa, at det angaar en Kvinde, som vistnok er meget bekendt over hele Landet. Hun har reist om i hele Landet og holdt Foredrag, og hun er vistnok meget bekendt for at holde disse Foredrag, fordi de angik det mystiske Emne, Mormonerne, og det er jo et Emne, som har vakt stor Opmærksomhed, dog mere i tidligere Tid end nu, da man kun kender meget Lidt til dette Uvæsen, i ethvert Tilfælde da ikke i Sjælland. Denne Kvinde er en ældre Kvinde mellem 50 og 60 Aar; hun er spag paa flere Maader: stærkt nervøs og nervesvækket, og Synet er ogsaa svækket. Denne Kvinde har i 5 Aar opholdt sig i Amerika og har i disse 5 Aar holdt en Række af Foredrag, hvori hun har gjort Amerikanerne opmærksomme paa, hvorledes Forholdene ere i Europa i Almindelighed og i vort Fædreland i særdeleshed. Men hun har gjort Mere end det. Hun har ønsket at kunne komme hjem og meddele sine Landsmænd baade mundtligt og skriftligt, hvorledes det hænger sammen med denne mærkelige Fremtoning, Mormonismen. Vi maa jo siges her i Norden at have været med til at bringe vort Kontingent til Mormonernes Zion, og det er alt Andet end rosværdigt, synes det mig, at vi have været med til at befolke en Del af Amerika paa den Maade. Hun har opholdt sig i Mormonlandet med stor Svæfare, da hun vilde have Oplysning om, hvorledes det virkelig hang sammen, og det kan man ikke faae ved blot at reise til Mormonernes Zion. Der er nemlig den amerikanske Regjering med sine Repræsentanter og sine Embedsmænd, og der kan det ikke godt ses; men den, der vil se, hvorledes dette Uvæsen egentlig gaar for sig, maa ud